2.1. İlk Vahiy

Allah'ın(c.c.) bir emri, hükmü veya bilgiyi peygamberine gizli olarak bildirmesi anlamına gelen **vahiy** ilk insan Hz. Âdem ile başlar. Allah(c.c.), Âdem'den(a.s.) sonra pek çok peygamber göndermiş; vahiy Hâtemü'l-Enbiyâ Hz. Muhammed(s.a.v.) ile son bulmuştur.[10]

Hz. Muhammed'in(s.a.v.) risalet öncesi vahye hazırlığı belli aşamalardan geçmişti. Allah(c.c.) tarafından kalbi rüyalarla vahye ve manevi âleme hazırlanan Hz. Peygamber, altı ay boyunca salih rüyalar görmüş; bu rüyalar aynen gerçekleşmiştir. Bu durumdan etkilenen Peygamberimiz(s.a.v.) kaygı ve endişeye kapılmış, yaşadıklarını eşi Hz. Hatice ile paylaşmıştır. Onu teselli eden Hz. Hatice, güzel sözler söyleyerek eşini yüreklendirmiştir. Hz. Muhammed(s.a.v.), kırk yaşına ulaştığında Hira'da bulunduğu 610 yılı Ramazan ayının yirmi yedinci gecesi, Cebrail(a.s.) vasıtasıyla gelen **"Oku!"**[11] emriyle Allah(c.c.) tarafından peygamber olarak görevlendirilmiştir.[12]

İlk vahyin ardından yaşadıklarını eşine anlatan Hz. Peygamber'i Hz. Hatice dikkatle dinledi. Peygamberimizi(s.a.v.) Varaka b. Nevfel'e götürüp olanları bir de Varaka'ya anlatmasını istedi. İncil ve Tevrat'a hâkim yaşlı bir Hıristiyan olan Varaka, Allah Resulü'ne(s.a.v.) gördüğünün bütün peygamberlere ilahi emirleri ulaştıran vahiy meleği Cebrail(a.s.) olduğunu söyleyerek onu peygamberlikle müjdeledi. Ardından da: "Seni yalanlayacaklar, sana savaş açıp bu şehirden çıkaracaklar. Şayet o günlere ulaşırsam mutlaka sana yardımcı olacağım." dedi.[13]

Görsel 3.2: *Alak suresi 1. ayet (Hat: Seyit Ahmet Depeler)*

OKUMA PARÇASI

İlk vahyi Hz. Peygamber şöyle anlatmaktadır:

"Seher vakti Cebrail yanıma gelerek bana:

– Oku, dedi.

– Ben okuma bilmem! dedim. Beni kucaklayıp takatim kesilinceye kadar sıkmaya başladı. Bir süre sonra serbest bıraktı. Tekrar:

– Oku, dedi. Ben:

– Ne okuyayım? diye sordum. Bir şey söylemeden tekrar beni tutup sıkmaya başladı. Biraz sonra yeniden bıraktı. Üçüncü kez beni bıraktıktan sonra: 'Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir alaktan (embriyo) yarattı. Oku! Rabbin kerem sahibidir. Kalemle (yazmayı) öğretti. İnsana bilmediğini öğretti.' ayetlerini indirdi.

Korku ve endişeden titriyordum. Eve vardığımda:

– Beni örtün, beni örtün! diyebildim. Beni sarıp örttüler. Sakinleşince yattığım yerden doğruldum.

– Hatice, bana ne oluyor? Helak olmaktan korkuyorum diyerek gördüklerimi anlattım. Beni teselli eden Hatice:

– Endişe etme! Yemin ederim ki Allah hiçbir vakit seni utandırmaz. Çünkü sen; akrabalarını görüp gözetir, zorda kalanlara yardım eder, ihtiyaç sahibinin ihtiyacını giderir, misafire ikram edersin. Sıkıntı anında Hakk'ın yanında yer alır, haklıya yardım edersin, dedi..."

(Buhârî, Ta'bîr, 1; Müslim, İman, 73.)

10 Yusuf Şevki Yavuz, "Vahiy" DİA, C 42, s. 440-441.
11 bk. Alak suresi, 1-5. ayetler.
12 Buhârî, Bed'ü'l-vahy, 3; İbn Sa'd, et-Tabakât, C 1, s. 194-195.
13 Buhârî, Bed'ü'l-vahy, 3; İbn Hişâm, es-Sîre, C 1, s. 250-254.